

En sjömans brud har böljan kär.

(Musiken af *J. N. Ahlström.*)

En sjömans brud har böljan kär,
Det stolta hafvet henne är
En brudsång fjärran eller nära.
Hur vildt orkanen ryta må
Och vredgad våg mot himlen slå,
Det kan ej hennes själ förfära.
I stormen blott en vän hon hör,
Som hennes älskling återför.

Ja, härligt är en sjömans lif!
Han har sin lust, sitt tidsfördrif
När elementerna de rasa.
Det gyllne kors i duken blå
Förtröstansfullt han ser uppå
I ögonblick af storm och fasa.
Ty korset han i slaggan bär
Af frälsningen ett tecken är.

Så går en sjömans lif framåt!
Han föres som den lätta båt
Omkring på vilda oceanen.
Blir böljan ock till slut hans graf,
Hans själ går därför ej i qvaf,
Den kullslås ej utaf orkanen,
Men finner då en säker hamn
Uti den trogna vännens famn.

C. H. Rydberg. (Efter danskan.)